

מסורת הש"ס

(א) תענית כל: י"ב כח;
(ב) [גיטין סו, ג] (לקמן)
(מא, ד) ז"ל בפני ביד
וכפני בעלים שנאמר והוא
כבעלי וכו' מהר"ם,
(ה) [מנחת דביות פרשה
ה, ו] ק"ל רביעית, (ו) ועין
מהר"ם מ"ג כ"ס גליון ע"ד
פירוש אחר, (ז) [ז"ל ח"י
רש"ש, ט] ע"י מהר"ם,

גליון הש"ס

גם! אימא למקוץ וב
מימים. עין תשובת
רעידים חלק י"ד סימן רלו
ותשובת הר"מ אלשקר
סימן ע: תוס' ד"ה [ברך]
בג ק"ב) ולא השכרנו בו
ועדין שלו הוא. עין
זכמים דף ע"א תוס'
ד"ה אפי' במא"ד שלו
הוא עד לאחר סקילה. עי'
י"ט ס' משלחן (מקב נ)
סימן ר"ג נכס"ד:

מוסף רש"י

[illegible]

כי שומאת הוזב בראיון

וכתוב וזאת למעשי הוב
שאיך טומאת בריאת
ולא יתכן למעט מהות
הוב מליטוט אלו ולומר
וזאת טומאתו בריאות ולא
במים דקיימא לן דכי
ממעט קרא מן הענין
דמרבא כותיה מעטט וזהו
פירושו מרבא טומאת הוב
בריאות ביום אחד מעטט
טומאת הובא מראית
ביום אחד ולא יתכן
לפרש דמעטט הימים
דזאת מרבא ראיתו של
הי יחידות אבות לזרע

(א) נראה שגיל שקובעין אותו היבחר

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

שמות כא) תמול שלשום: ריחקה
 ים בדכתיב [ויקרא טו] כי יזוב זוב
 (ט"ו) ימים שנים רבים שלשה:
 משומאת שצעה אלא שומרת

6) ריחק גניחותיו חייב קירב גניחותיו לא כל
 שכן אמרו ליה זבה תוכיח שריחקה ראיותיה
 טמאה קרבה ראיותיה טהורה אמר להן הרי
 הוא אומר יואת תהיה טמאתו בזובו יתלה
 הכתוב את הזב בראיות ואת הזבה בימים
 ממאי דהאי וזאת למעוטי זבה מראיות * אימא
 למעוטי זב מימים אמר קרא : והזב את זובו
 לזכר ולנקבה מקיש וזכר לנקבה מה נקבה
 בימים אף זכר בימים ולקיש נקבה לזכר מה
 זכר בראיות אף נקבה בראיות הא מיעט
 רחמנא וזאת ומה ראית מסתברא קא
 בראיות ממעט ראיות קאי בראיות ממעט
 ימים תנו רבנן איהו מועד כל שהעידו בו
 שלשה ימים וחם שיהו התינוקות ממשמשין
 בו ואינו נוגע דברי ר' יוסי ר' שמעון אומר
 מועד כל שהעידו בו שלש פעמים ולא
 אמרו שלשה ימים אלא אחריו לזכר אמר
 רב נחמן אמר רב ארא בר אבהו הלכה כר'
 יהודה במועד שהרי ר' יוסי מודה לו והלכה
 כרבי מאיר בתם שהרי ר' יוסי מודה לו אמר
 ליה רבא לרב נחמן ולמאמר מר הלכה כרבי
 מאיר במועד שהרי רבי שמעון מודה לו
 והלכה כרבי יהודה בתם שהרי רבי שמעון
 מודה לו אמר ליה אנא כרבי יוסי סבירא לי
 * דרבי יוסי מליק עמו : אבעיא להו שלשה
 ימים דקתני * לייעודי תורא או לייעודי גברא
 למאי נפקא מינה דאתו חלתא כיתי סהדי
 בחד יומא אי אמרת לייעודי תורא מייעד
 ואי אמרת לייעודי גברא לא מייעד מימר
 אמר השתא הוא דקמסהדו כי מאי תא שמע
 יאן השור נעשה מועד עד שיעידו בו * בפני
 בעלים ובפני בית דין העידו בו בפני בית
 דין ושלא בפני בעלים בפני בעלים ושלא
 בפני בית דין אינו נעשה מועד עד שיעידו בו
 בפני בית דין ובפני בעלים * ההעידוהו שנים
 בראשונה ושנים בשניה ושנים בשלישית
 הרי כאן שלש עדיות והן עדות אחת להזמה
 נמצאת כת ראשונה וזממת הרי כאן שתי
 עדיות והוא פטור והן פטורים נמצאת כת
 שניה וזממת הרי כאן עדות אחת והוא
 פטור והן פטורים נמצאת כת שלישית
 וזממת כולן חייבין ועל זה נאמר יעשיהם לו
 כאשר זמם וגו' אי אמרת לייעודי תורא שפיר
 אלא

כדי לייעדו וצוהדי הדדי אמו:
אלא

אחות דאס קן לשמוק מחוץ
לדרכה קאי צוז ממעט זי
צו האט אסר לויס וואן אחרת
לילה מאשר לויס: **אנא** בר
ברא. לא שיהא מועד לעצור
יו וישמרת: **תלתא** ביתי
אפי' למד' (לעיל דף טו.)
קנס בחד דוכותא הוי קנס
ולא פחות ולא יותר מכל מקום

ות אם לא בפני בית דין: דהר

שלושה ימים שהרי ר' יוסי מודה לו.
ר' יוסי מודה לו. ואסקינן לה דר' יוסי
שלושה ימים דקתני ליעזרי תורא או
ואשהידו דנגח האי תורא בחד בשבא
דו מועד וכל מה שיגח מבאן ולהבא

לב, ערים שהעירו והזום אחד מהן והוא
אין חייבין לשלם עד שיוור משלש
המזנות שבנתיחה רביעית משלמת
המזון אלו הג' יכוחו כולן משלמ' ה'
לשומרו השלישית משלמת מה שחיי'
נאמר ועשים לו כאשר זמם לעשות לא'
ויקראם לן פלגי נדקא קנסא ואין אה'

כד.

עוראל פ' דאזא צייט וואס ער האט געוואלט זיין און נישט אים
הערשטן זיין שולדן. ער האט געזאגט אז ער וויל זיין און נישט אים
הערשטן זיין שולדן.

ג' דלמירין לקמן נפרק שור שנגח
ארכעב ומחשע (דף מה. וסס) ובי
מאחר דמחם קעלין ליה מועד היכי
בשכח ליה ומשי כנון שחזמו וזמני
וומזני ופריך היכא א"ל ליערדי תורא
שפיר אלא א"ל ליערדי גברא בעינן מאי
אמר ליה לא הוה ידענא דמורא
נגזן ולפי מה שפיר' אפילו
לייערדי תורא נמי לא חיי שפיר
ו"ל דלמחילה כשהזמן השגשג
כימות לקחו הכעלים את השור
וכשבאו וזמני וומזני והיערדי בעלינו
נביט דלא הוה הספיקו לגמור את דינו
בעי נגזן נגיח' ד' צדוד שהיה נביט
נעלי וזמני וומזני גרמי דינו של שור
שלא בפניו והו"מ למספר היחא
למ"ד גומרין אלא כלא הכי פריך

תורה אור השלם

1. וְזֹאת תְּהִיָּה טִמְאָתוֹ
בְּזִכְרוֹ יָרֵךְ בְּשָׂרוֹ אֵת זֶכֶר
אוֹ הַחַיִּים כְּשֶׁרוֹ מִזִּבְחוֹ
טִמְאָתוֹ הַזֶּה:
2. וְתִהְיֶה בְּתוֹכָהּ וְהָבָה
אֵת זֶכֶר לִזְכֹּר וּלְעֻקְבָּהּ
וְלֹאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכֵּב עִם
טִמְאָהּ:
3. וְיִקְרָא טוֹ לֵג
וְעִשְׂתֶּם לוֹ כְּאִשֶּׁר
נָמָס לַעֲשׂוֹת לְבָאָהּ
וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִסְּרָבָהּ:
- דְּרִים יֵט יֵט

רבינו חננאל (המשך)

[illegible][illegible]

לכל עיר שהעיר והחם אחד מהן והאחר לא תחם ששניהן מטרות ומיכין אברהם הבריתא וכן אייבן כליש' דה' שישנו שלש בענין הזה השנה השלישית ופסוקי שהאשכנזים והמזרחים ששנה רביעית שלש המות שחיבה לשל ארבעה ופסוקי וכן שנה השני והשליש וכן יחולת כן משלם הארעות מה שחיבה בחדות לשל ארבעה השנה השלישית והשלישית שלש מה שחיבה לשל וכן משלם (משלמות) ד' מטרות ופסוקי וישלם לו כדאם סוף לעשות ארבעה ופסוקי שלש מטרות דה' תחם ששנה רביעית וכן יקראם כל מלכי כנסא ארץ ארבע משלם קנס כל ש' עצמו וכן שרידיה הללו וכן